

tid, at Oplukningen vilde blive erstattet ved Fiskepas, men at Oplukningen i enkelte Tilfælde vilde kunne blive paabudt. Jeg har rigtignok bestemt opfattet dette Ord „Oplukningen“, som det staar her, som kun refererende sig til Fiskeindretninger og ikke til Stemmeværker, og jeg skulde ikke have haft det mindste imod ganske at tydeliggøre dette ved en mindre Ændring. Jeg vil ikke være med til paa nogen som helst Maade at forvalde Ulemper lige over for Engvandingsanlæg, og jeg er ganske sikker paa, at man heller ikke i det andet Ting ønsker slikt. Jeg tror, som sagt, at Frygten har været ugrundet, og at det ikke har været nødvendigt af den Grund at omskrive hele Paragraffen. — Derimod erkender jeg, at den Afdeling af Ændringen, som omhandler de faste Fiskeindretninger, som have været anbragte i Henhold til den ældre Lovgivning — det er det første Stykke af Ændringsforslag Nr. 7 — er bedre redigeret end Regeringsforslaget. Jeg tror, at det ærede Udvalg har haft Ret i her at sige, at man ikke kan have erhvervet Ret til at anbringe faste Fiskeindretninger, uden at denne Ret netop er „særlig Hjemmel“, som omhandles i andet Stykke af Lovforslagets § 2, og man kan derfor ikke give forskellige Regler for denne erhvervede Ret og for den „særlige Hjemmel“, idet Udtrykkene i Virkeligheden ere synonyme. Jeg tror, at det ærede Flertal har haft Ret i at sige, at denne „Ret“ maa forstås at referere sig til det Forhold, at en fast Fiskeindretning er anbragt i Henhold til den ældre Lovgivning, men uden nogen som helst særlig Hjemmel dertil. Og saa er det naturligvis ganske humant, at man, naar en eller flere Grundejere have spærret et Vandløb i Henhold til den tidligere Lovgivning, da ikke pludselig siger til dem: Nu skulle I lade Rum aabent for Fiskepassagen paa en Tredjedel af Vandløbets Bredde. Det vilde jo være noget haardt, og det er derfor rigtigt at træde humant op over for disse Anlæg, lade Oplukningspligten for dem være noget mindre streng og lader dem nøjes med at lukke op en vis Tid, men ikke forlange, at de skulle stadig holde et Rum paa en Tredjedel af Vandløbets Bredde aabent. Jeg kan derfor slutte mig til den første Afdeling af Ændringsforslaget under Nr. 7, idet jeg betragter det som en Forbedring.

Jeg glemte her at tilføje, at jeg ogsaa finder det rigtigt, at det ærede Udvalg her ikke har medtaget løse Fiskeindretninger, idet det ikke forekommer mig, at man af humane Hensyn bør tillade en Mand, der

har sat nogle Ruser eller Nedgarn før Løven af 5te April 1888, vedblivende at spærre hele Vandløbet. Det er ikke inhumant at sige, at han maa gaa ind under Lovens almindelige Bestemmelser; men derfor er det rigtigt, at kun faste Indretninger ere tagne med. Jeg skal her kun gøre den Bemærkning, at Ørredtener, som ere nævnte i Regeringsforslaget, ikke ere tagne med her i Udvalgets Forslag. Jeg betragter dem som faste Redskaber, og da der staar i Parentes: „Aalekiste, Laksegaard eller deslige“, er maaske det ærede Flertal enigt med mig i, at Ørredtener falde ind under „deslige“.

Med Hensyn til Ændringsforslagets 2det Stykke, Bestemmelsen, som vedrører de „Stemmeværker, Møller, Engvandings-, industrielle eller lignende Anlæg, som heretter oprettes“, falder i Virkeligheden Ændringsforslaget sammen med Regeringsforslaget, saaledes at jeg ingen Anledning finder til at komme ind derpaa. — Derimod er der en reel Forskel paa Ændringsforslagets 3dje Stykke og Regeringsforslaget med Hensyn til de Fiskeindretninger, som ere i Forbindelse eller uden Forbindelse med industrielle Anlæg. Efter Lovforslaget, som det er forelagt, skal enhver Ejer, som har en Fiskeindretning i Forbindelse med et industrielt Anlæg, selv bestemme Anbringelsen af Passage for Aalefaring, for saa vidt det bliver ham tilladt ikke at oplukke, men at erstatte Oplukningen ved Fiskepas, medens man har den Bestemmelse med Hensyn til Laksetrapper ved saadanne industrielle Anlæg uden Forbindelse med Fiskeindretninger, at disse Fiskepassager, der skulle anbringes efter Fordring, imod at Rekvirenterne have at bære Udgifterne ved Anbringelsen. Disse to Tilfælde har man i Ændringsforslaget slaaet sammen, slaaet dem i Hartkorn. Man har i alle Tilfælde, hvad enten Fiskeindretningen er i eller uden Forbindelse med industrielle Anlæg, sagt, at der kun skal anbringes Fiskepassager, naar det forlanges af Rekvirenterne, og saa har man ladet disse bære Omkostningerne, undtagen i det Tilfælde, at Ejeren har en fast Fiskeindretning i Forbindelse med et industrielt Anlæg. Det vil sige, at den reale Forskel ligger i Virkeligheden deri, at medens efter Regeringsforslaget enhver paa ethvert Sted, hvor en Fiskeindretning er i Forbindelse med et industrielt Anlæg, skal enten lukke op eller skaffe Passage for Fiskene, saa vil der nu i slige Tilfælde ikke blive skaffet Passage for Fiskene, medmindre de fiskerierinteresserede forlange det. Det vil ses, at